

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců Mgr. Tomáše Blažka a JUDr. Jany Kábrtové v právní věci

žalobce: **T. H.**
zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
se sídlem advokátní kanceláře Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**
se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. března 2019, č. j. KUJI 20120/2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a obsah žaloby

- 1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkův Brod č.j.: MHB-DOP/481/2018/SSOT-28 ze dne 18.12.2018, kterým byly zamítnuty námitky proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče.
- 2. Žalobce napadl shora uvedené rozhodnutí žalovaného včas podanou žalobou.

3. Předně žalobce namítal, že žalovaný zcela ignoroval jím předložené důkazní prostředky. Z rozhodnutí jiného krajského úřadu (Krajský úřad Moravskoslezského kraje) je zřejmé, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Krajský úřad Moravskoslezského kraje se zabývá kvalitou provedení jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž jsou zaznamenávány body, kdy toto činí zejména na základě podaného odvolání, kdy odvolatel provedení takového posouzení požaduje a na možnou nezpůsobilost podkladů ve svém odvolání upozorňuje. Následně tato označuje Krajský úřad Moravskoslezského kraje za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Obdobný postup vyplývá již z rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu Městského úřadu Písek č.j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3 ze dne 19.1.2015, kdy prvoinstanční správní orgán odmazal dva konkrétní záznamy z bodového hodnocení, které byly učiněny na základě nezpůsobilých podkladů. Žalobce poukázal na to, že dle správního řádu existuje zásada legitimního očekávání, kdy dle této zásady by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně.
4. Dále žalobce namítal nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů. Jediné důkazy, které odvolací orgán posuzuje, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Dle žalobce nemůže být takovéto oznámení dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, tak aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvlé orgánu veřejné moci. Z přiložených rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF/2013 číslo bloku F 0832677 vyplývá, že tato nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí a naproti tomu rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013 číslo bloku C1404971, ze kterého je zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky. Z uvedených rozhodnutí je patrné, že i přes specifickou daného druhu řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi zákonem kladenými požadavky, a to tak, aby bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo ke spáchání přestupku dojít a dle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost měla být porušena.
5. Žalobce obecně rozvedl, v čem mohou být nedostatky blokových rozhodnutí. Nedostatečně specifikované jsou dle něj termíny „rychlost R, neužil bezpečnostní pásy, telefonování za jízdy“. Údaje v rozhodnutí musí být čitelné, tj. přezkoumatelné, musí být uvedeno, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít. Dále uvedl též konkrétní nedostatky rozhodnutí. K pokutovému bloku ze dne 6. 2. 2018 namítal, že není čitelně uvedena osoba přestupce, rodné číslo a datum narození, není přesně zjištěna doba spáchání přestupku, ani místo (název v nesrozumitelné zkratce), právní kvalifikace je zkratkovitá, není uvedena forma zavinění, není zřetelná výše sankce, rovněž datum vyhotovení a převzetí znemožňují přezkoumatelnost. Obdobné námitky vznášel žalobce též proti pokutovým blokům ze dne 29. 1. 2018, 6. 6. 2017, 15. 1. 2017 a 18. 3. 2016. Žalobce zpochybnil způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu 4 As 127/2014-39.

6. Závěrem žalobce navrhl zrušit žalované rozhodnutí a věc vrátit žalovanému správnímu orgánu k dalšímu řízení.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že správní orgán I. stupně si vyžádal příslušné pokutové bloky k ověření, že existují způsobilé podklady pro potvrzení údajů, které vedly k provedení záznamu bodů. Žalovaný konstatoval, že po prostudování všech pokutových bloků dospěl k závěru, že popisy jednání v nich jsou vyplněny řádně a jsou dostatečným podkladem pro ověření oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a pro záznam bodů.
8. Námitku rozhodování jiných správních orgánů označil žalovaný jako irelevantní. Odvolací námitky shledal žalovaný jako obecně formulované k jednotlivým druhům přestupkového jednání. V řízení žalovaný postupoval dle zákona.
9. Závěrem žalovaný uvedl, že zástupce žalobce podává opakovaně velmi obdobné žaloby a poukázal na záměnu žalovaného v žalobě s Krajským úřadem Pardubického kraje. Z toho žalovaný dovodil, že se jedná o námitky účelové, bez konkrétního propojení se správním řízením v dané věci. Žalovaný pokládá za nedůvodné též zbývající námitky a trvá na věcné správnosti svého rozhodnutí.
10. Žalobu navrhl jako nedůvodnou zamítnout.

III. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). O věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť byly splněny podmínky ust. § 51 s.ř.s.
12. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 14. 2. 2018 bylo žalobci doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Na to podal žalobce námitky proti záznamům ze dnů 6. 2. 2018, 29. 1. 2018, 6. 6. 2017, 15. 1. 2017, 18. 3. 2016.
13. K daným přestupkům správní spis obsahuje Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 18. 3. 2016 včetně kopie pokutového bloku téhož dne, Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 16. 1. 2017 včetně kopie pokutového bloku ze dne 15. 1. 2017, Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 7. 6. 2017 včetně kopie pokutového bloku ze dne 6. 6. 2017, Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 7. 2. 2018 včetně kopie pokutového bloku ze dne 6. 2. 2018, Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 30. 1. 2018 včetně kopie pokutového bloku ze dne 29. 1. 2018.
14. Všechny pokutové bloky týkající se žalobce obsahují následující údaje: jméno, rodné číslo nebo datum narození, adresu místa pobytu, a ověření totožnosti dle řidičského či občanského průkazu. Následuje přestupkové jednání popsané takto:
- 5. 2. 2016 v 14.50 hod. Kutná Hora ul. Čáslavská, překročení povolené rychlosti v obci (50/62/59) – porušení § 18/4 zák. č. 361/2000 Sb.;
 - Dne 15. 1. 2017 v 15:50 hod. ve Žďáru nad Sázavou, ul. Jihlavská řidič vozidla nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, nevlastní lékařské potvrzení o výjimce;

- Dne 6. 6. 2017, 14:10 hod., v Chotěboři ul. Krále Jana jako řidič vozu porušil § 7/1 c) z.č. 361/2000 Sb.;
- 10.00 I/34 km Kr. Ves č.p. 36, 6.2.18, par. 6/1a zák. 361/2000 Sb. za jízdy nebyl připoután BP.;
- Dne 29. 9. 2018 v ul. Nádražní H. Brod - § 6/1a z.č. 361/2000 Sb. řidič nebyl za jízdy připoután pásem.

15. U všech pokutových bloků je dále vyplněno ustanovení, podle něhož byla ukládána pokuta, celková výše pokuty, dále místo, datum a podpis osoby vyplňující doklad, stejně tak jako podpis přestupce stvrzující souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, správnost údajů a převzetí části A bloku.

16. Dne 18. 12. 2018 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o námitkách proti záznamům bodů s tím, že tyto námitky zamítl. V odůvodnění uvedl, že pokutové bloky jsou pravomocnými rozhodnutími, jejichž přezkum správnímu orgánu již nepřísluší, těmito je vázán. Proto nemohl ani zkoumat pravost podpisu žalobce na pokutovém bloku, jak se žalobce domáhal, a odkázal žalobce na trestněprávní řízení spojené s případnou obnovou správního řízení.

17. Odvolací orgán vydal dne 8. 3. 2019 napadené rozhodnutí.

18. Již na úvod krajský soud poukazuje na důsledné rozlišování na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku) dle zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky, oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou zcela odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci); srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), č. j. 9 As 96/2008-44 ze dne 6. srpna 2009, též rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. srpna 2012 č. j. 11 A 107/2011-31.

19. Žalobce nejprve namítal, že žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitky a odmítl se zabývat způsobilostí jednotlivých pokutových bloků, a tvrdil, že oznámení od policie o spáchání přestupku je dostatečným dokladem. Z napadeného rozhodnutí je však zřejmé, že se žalobce mylí. Již správní orgán I. stupně si od policie vyžádal jednotlivé pokutové bloky, jejichž posouzením se následně zabýval. Rovněž žalovaný dospěl k závěru, že jsou způsobilým podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Postup žalovaného (pokud jde o rozsah otázek, kterým ve správním řízení věnoval pozornost) byl pak též souladný se závěry shora uvedené judikatury NSS. Tato námitka je proto nedůvodná.

20. Krajský soud dále odkazuje na usnesení rozšířeného senátu NSS - usnesení č. j. 1 As 21/2010-65, které potvrdilo ustálenou judikaturu správních soudů, dle které je blokové řízení o přestupku specifickým druhem správního řízení. Povaha blokového řízení tedy vylučuje, aby osoba, která udělila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, následně zpochybňovala závěry učiněné v tomto řízení. K otázce podpisu pokutového bloku jakožto souhlasu s projednáním přestupku v blokovém řízení a jeho následkům krajský soud plně odkazuje na rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16, který tuto problematiku, i s důsledky plynoucími z projednání věci v blokovém řízení, podrobně rozebírá. Nesouhlasil-li žalobce se zjištěnými přestupky či s jejich projednáním v blokovém řízení, mohl tuto možnost odmítnout a vyčkat klasického správního řízení. Jedná se však zcela o volbu dotčeného přestupce.
21. Dále žalobce namítal nezpůsobilost jednotlivých pokutových bloků. Správní orgány si vyžádaly pravomocné právní podklady pro provedení záznamu v registru řidičů v podobě částí A pokutových bloků. Soud rovněž přezkoumal jednotlivé pokutové bloky, přičemž neshledal důvod odchýlit se od právního názoru Nejvyššího správního soudu vysloveného v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39, na který ostatně odkazuje i sám žalobce v žalobě, ačkoli z něj dovozuje jiné závěry, než krajský soud. Nejvyšší správní soud v rozsudku uvedl, že: *„při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.“* Tak, jak byly pokutové bloky vyplněny v případě žalobce (viz výše) považuje krajský soud za zcela souladné s výše nastíněnými kritérii, neboť je z každého bloku jasně seznatelné, kdy a kde byl spáchán přestupek, skutek je popsán dostatečně konkrétně tak, aby nemohl být zaměněn s jiným, a nechybí ani právní kvalifikace porušení právní povinnosti a ustanovení, dle kterého byla ukládána pokuta. V popisech skutků se neobjevují spojení, která žalobce v žalobě napadal jako nepřijatelná. U „nepřipoutání bezpečnostním pásem“ je zřejmé, že se jednalo o řidiče vozidla, příp. je odkázáno na § 6/1a zákona č. 361/2000 Sb., který stanovuje povinnost přímo řidiči. Není tak pochyb o tom, jakého skutku se žalobce dopustil. Rovněž záznam o překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci zapsaný třemi údaji o rychlosti (představující nejvyšší povolenou rychlost/naměřenou rychlost/výslednou rychlost po odečtení tolerance) považuje soud za splňující požadavky výše citovaného rozhodnutí NSS, neboť je z bloku patrné, čeho se žalobce dopustil a o kolik povolenou rychlost překročil, a to i přesto, že tyto skutečnosti nejsou rozepsány podrobně slovy. Námitky žalobce v tomto směru proto nejsou důvodné. Pokutové bloky v nynějším případě byly způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 172/2018 – 42 ze dne 22. května 2019).
22. Správní orgány tedy v nyní projednávané věci postavily najisto, že údaje uvedené v oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupky odpovídají skutečnostem uvedeným v pravomocných rozhodnutích ve formě pokutových bloků, na jejichž podkladě byly body zaznamenány. Správní orgány ověřily, že všechny skutky

byly s žalobcem projednány v blokovém řízení, že ve všech případech bylo řízení pravomocně ukončeno řádně a úplně vyplněným pokutovým blokem a že žalobce pokuty za přestupkové jednání uhradil, pokutové bloky převzal a vše stvrdil svým podpisem. Námitka žalobce o nezpůsobilosti pokutových bloků je proto rovněž nedůvodná.

23. Pokud jde o námitku žalobce stran legitimního očekávání obdobného rozhodování správních orgánů, shodnou námitku (poukazující rovněž na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje) vypořádal již Krajský soud v Praze v bodě 29. rozsudku č. j. 45A 87/2017 – 55 ze dne 19. ledna 2018, přičemž tyto závěry následně převzal i Nejvyšší správní soud v potvrzujícím rozsudku č.j. 2 As 55/2018 – 38 ze dne 20. srpna 2018. Krajský soud se s těmito závěry rovněž plně ztotožňuje a odkazuje na ně. Se žalobcem lze souhlasit potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost všech lidí před zákonem. Avšak chybný postup jiného správního orgánu nemůže vyústit v požadavek žalobce, aby i žalovaný – postupující v souladu se zákonem a judikatorní praxí – postupoval rovněž chybně. Tedy ani tato námitka žalobce není důvodná.
24. Krajský soud uzavírá, že žádné z uvedených námitek žalobce tedy přisvědčit nemohl.

IV. Závěr a náklady řízení

25. S ohledem na shora uvedené proto krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.
26. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 24. března 2021

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: I. S.